

Ο θρύλος του Χρυσού ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανού

Ένα ζεστό απόγευμα του Ιουνίου, στις αρχές του 21ου αιώνα, έπαιζα με τους φίλους μου στο πάρκο κοντά στο στάδιο. Κάναμε συλλογή από πόκεμον. Ξαφνικά, ο ουρανός άστραψε αφύσικα. Ένα τεράστιο διαστημόπλοιο ερχόταν κατά πάνω μας. Όλοι αιφνιδιαστήκαμε. Αρχίσαμε να τρέχουμε για να ξεφύγουμε. Όμως η περιέργειά μου νίκησε το φόβο μου έτσι αποφάσισα να παρακολουθήσω από ασφαλή απόσταση αυτό το απίθανο γεγονός.

Κατά τη διάρκεια της προσγείωσης του διαστημόπλοιου, άναψαν σπίθες στο κάτω μέρος του με αποτέλεσμα δεκάδες δέντρα που βρίσκονταν στο σημείο να ντυθούν στις φλόγες. Οι φίλοι μου τρόμαξαν και έτρεξαν με όλη τους τη δύναμη για να αποφύγουν τις φλόγες, εγώ όμως ένιωσα μια ακατανίκητη επιθυμία να δω τη συνέχεια έτσι λοιπόν έμεινα ακίνητος στη θέση μου.

Κάποια στιγμή, λοιπόν, η πόρτα του πυραύλου άνοιξε και 7 νεοφερμένοι από το διάστημα αποβιβάστηκαν στο πάρκο. Ήταν μεσαίου ύψους πλάσματα, με τρκουάζ δέρμα, κοντά μπλε μαλλιά στην κορυφή του κεφαλιού τους και αφύσικα μεγάλα αυτιά σε σχήμα λαχανόφυλλων. Τα χέρια τους ήταν επίσης παράξενα: ήταν κοντά και κάθε χέρι είχε μόνο 4 δάχτυλα. Αυτό όμως που πρόσεξα περισσότερο ήταν τα μάτια τους καθώς ήταν τεράστια, διαπεραστικά και έλαμπαν σαν κρύσταλλα. Ένας από τους νεοφερμένους κρατούσε ένα υπερμέγεθες αυγό, άσπρο με ροζ βούλες.

Πριν καλά καλά συνέλθω οι εξωγήινοι με πλησίασαν (οι υπόλοιποι φίλοι μου παρακολουθούσαν έντρομοι πίσω από τα δέντρα που είχαν κρυφτεί). Ένας από τους εξωγήινους, προφανώς ο αρχηγός μου ζήτησε να μιλήσουμε. Από ότι φάνηκε είχε πάνω του ένα μηχάνημα μετάφρασης της γήινης γλώσσας. Μου εξήγησε πως δεν έχει καμία απολύτως εχθρική διάθεση. Ο πραγματικός λόγος που επισκέφθηκαν τη γη ήταν η πραγματοποίηση μιας σειράς πειραμάτων που θα μπορούσαν να βοηθήσουν στη συνέχιση της ζωής στον πλανήτη τους.

Φυσικά, για την ασφάλεια όλων και για να μην προκληθεί αθέμιτος πανικός στον λαό των εξωγήινων, η αποστολή τους έπρεπε να παραμείνει μυστική.

Έξι μόνο μήνες θα χρειαζόντουσαν για να συλλέξουν τις κατάλληλες πληροφορίες, που οι εξωγήινοι σχεδίαζαν να μεταφέρουν στον πλανήτη τους τον ΜΠΙ- ΜΠΑΣ. Την ίδια ώρα οι νεοφερμένοι έχοντας καμουφλαριστεί με ένα τεχνητό ανθρώπινο δέρμα που κάλυπτε όλο τους το σώμα, θα παρίσταναν τους δημότες του Γκολένιου.

Ένας πράσινος ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανός παρίστανε έναν θαυματουργό γιατρό με απaráμιλλο χειρουργικό ταλέντο. Μετά από δεκάδες εγχειρήσεις, κάποιοι πολίτες του Γκολένιου σηκώθηκαν από τα αναπηρικά τους καρότσια.

Την ίδια στιγμή ο μπλέ ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανός παρίστανε τον παγκόσμιο πρωταθλητή του στίβου. Ο κίτρινος ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανός απέκτησε τον τίτλο του καλύτερου καλλιεργητή καρότων καθώς το μέγεθος τους θα έφτανε το 1 μέτρο.

Λένε πως τελικά ο μπλε, ο πράσινος και ο κίτρινος ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανός ήταν ένα μόνο πλάσμα: ο χρυσός ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανός ο οποίος είχε απλώς τριπλό ρόλο. Όλα τα καλά που έκαναν ήταν χάρη σε αυτόν τον ήρωα με τις υπερφυσικές δυνάμεις. Οι δημοτικές εφημερίδες έγραψαν πως ο χρυσός ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανός είχε την ικανότητα να τηλεμεταφέρεται και να δημιουργεί κλώνους του. Ο νεοφερμένος μας, αποδείχθηκε τρομερά ικανό άτομο και καλό, επειδή χρησιμοποίησε τις δυνάμεις του μόνο για το καλό των πολιτών του Γκολένιου.

Οι υπόλοιποι ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανοί – ο ροζ, ο κόκκινος, ο άσπρος και ο μοβ βοηθούσαν τον κόσμο, αποσπώντας μυστικά υλικό και αναλύοντας πληροφορίες. Ο ένας από αυτούς είχε κρατήσει το αυγό που είχαν φέρει από τον πλανήτη τους στο διαμερισμά του. Ένα μήνα μετά εκκολάφτηκε ένας ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανός δινόσαυρος, ο οποίος ξέφυγε κατά τη διάρκεια μιας μυστικής βόλτας του στο δάσος. Μετά από λίγο καιρό ανυποψίαστοι άνθρωποι που μάζευαν μανιτάρια βρήκαν ένα νεκρό πλάσμα ξαπλωμένο στον λόφο του Πιλότου. Μέχρι σήμερα κανείς από τους κατοίκους του Γκολένιου δεν έμαθε τι πλάσμα ήταν αυτό και πώς βρέθηκε εκεί.

Καμία από αυτές τις ιστορίες (χάριν στην παντοδυναμία των σημερινών μέσων κοινωνικής δικτύωσης) δεν ξέφυγε της προσοχής των πολιτών ολόκληρης της Πολωνίας.

Πλήθη από αθλητές, από την Πολωνία αλλά και εκτός κατέφθασαν στο Γκολένιου για να εξασκηθούν μαζί με τον παγκόσμιο πρωταθλητή τον μπλε ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανό.

Ήρθαν και άλλοι πολλοί καθώς αυτά τα κατορθώματα συνοδεύονταν από ένα μαγικό φαινόμενο: μετά από κάθε προπόνηση, ο διάδρομος στο γήπεδο της πόλης γινόταν όλο και πιο μπλέ (ελάχιστοι κατάλαβαν πως αυτό συνέβαινε εξαιτίας του μπλε ιδρώτα του ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανού).

Κατά τη διάρκεια της παραμονής των ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανών στο Γκολένιου, ο αριθμός των τουριστών που επισκέπτονταν την πόλη είχε αυξηθεί πέντε φορές. Μετά από μισό χρόνο, εγώ και δύο από τους πιο κοντινούς φίλους μου ενημερωθήκαμε από τον χρυσό ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανό ότι οι εξωγήινοι είχαν ήδη αποκτήσει τους κωδικούς φυτών και ζώων που τους ενδιέφεραν κι έτσι η αποστολή τους έφτανε στο τέλος της. Σύντομα θα επέστρεφαν στον πλανήτη τους.

Μετά την αναχώρησή τους, ο θαυματουργός γιατρός, ο παγκόσμιος πρωταθλητής και ο απίθανος καλλιεργητής καρότων εξαφανίστηκαν μέσα σε μια νύχτα από την πόλη του Γκολένιου.

Μπορεί να είναι δύσκολο να το πιστέψουμε, αλλά οι νεοφερμένοι από τον πλανήτη

BIBAS κατάφεραν να διαδώσουν την ιστορία ότι και οι τρεις πέθαναν σε συντριβή αεροπλάνου ενώ ήταν σε διακοπές. Οι κάτοικοι της πόλης το πίστεψαν.

Άραγε όλα αυτά που μόλις σας διηγήθηκα να είναι αλήθεια; Μήπως κάποιος μου είπε αυτή την ιστορία, ή μήπως τα ονειρεύτηκα; Όχι, περιμένετε ... Αφού αν δείτε η μπλε πίστα για τρέξιμο βρίσκεται όντως στο γήπεδο και στο πάρκο η πέτρινη στάση, και ο δεινόσαυρος στο Σχολείο με το νούμερο 13 φαίνεται τρομερός, σαν αληθινός. Τέλος, πάντων, προς τιμή όλων αυτών των θρυλικών γεγονότων, οι αρχές της πόλης αποφάσισαν να δημιουργήσουν ένα μνημείο για τις μελλοντικές γενιές. Ο πύραυλος που συμβολίζει το διαστημικό σκάφος τους, βρίσκεται στην παιδική χαρά στο Planty και τα φώτα στο πάρκο κοντά στο γήπεδο συμβολίζουν την κίνηση της προσγείωσης τους. Είναι όλα μια αναφορά του ζωντανού θρύλου του Χρυσού ΜΠΙ-ΜΠΑΣιανού και της εντυπωσιακής επίδρασης του στη ζωή των ανθρώπων του Γκολένιου.